

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 319. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm17053/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

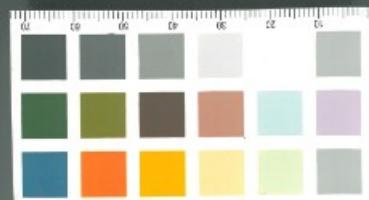
Men høi i Søbet, har Man sagt, og Mæsse: Cyklist af Phidias, Billedskuggernes Konge.

Sydtog under det store Platans-Blad, som de Gamle højede Møze a ved, med tre mærkværdige Junger, hvorfaf de to hørde til det nippesuude Sparta, eller Lakedamon, hvis berømte Hoved-Stab ved Eurotas er saa aldeles forsvundet, at Sommi sage dens Grus' rester nu *Hælos*-Bloden, ved Mytila, Andre stenfor ved Mogula, men at den Spartanske Kæmpe-Kraft og Ubevislighed dog ingenlunde er uddød, da har Mainotterns i vore Dage guldigt bevist. Den tredie Junge, vesterfor hvilke vildte Berg-Kløft Venetobaktsion (Taygetos) tilberør en gang Messenierne, og der læue Polos, berømt af Neptuns Væltalshed, tæt ved Navarin, i hvis Havn Barbarernes Haade nys som et Brond-Øffet for Grækernes Ræbed gik op i Mag.

Trindeområde liggende Æerne, mangefoldige i Tal, og blandt de nu faakaldte Joniske mod Æsten havde Ichaka (Ithaka) med Øpshaus et stort Navn i de Græske Ødsagn, og Kirkrya (Korfu), besøgt fra Korinth, et ikke lidet i Historien, men Kochrya, som under Perse-Frigten var den næststørste Samtgård i Grækenland, udelukkede sig selv af det flisomme Samfund, så at lægge sine tæflindste nye Snitker paa Lue ved Tanaron (Matapan) ifølgen i Linie ved Salamis *).

Sydost for Mærea ligger Kreta eller Candia, hvis gamle Indbyggere, just si berømte for Sandbrudshed, påstod at hos dem var Kronos' klevet Gude-Haber til Zeus, Poseidon og Pluto. Sammejet er imidlertid vist, at Kreta var den ældste „Dronning paa Havet“ Grækerne vidste at nægne, som, efter Ziliaden, fra sine hundrede Øyer sendte 80 Skibe til Troja, og at den Kretensiske Minos, iben over Dommer i Hades, berømtes som Monstret for Græske Los-Givere. Desvagtet værgede Kretenserne sig ved at staae

*) Herod. VII. 168.

Læst og Bræst med Sparta og Achenia i Perser-Åbne og
Klod Skolen paa Orakel i Delphi, altsaa paa den Græske
Land ^{*)}, saa det var intet Unde at Dennis ei set vedkende
sig deres Boen, som nys blandede sig i Friheds-kampen, men
overled dem til Egypetens, de nu maae trælle for.

I Bugten mellem Morea og hoved Mæn nu falder Øst-
Hellas var, foruden Salamis (Salamis), stolt af Ajar,
Selamons og af Themistokles Mæolus Son, det beromte
Aegina (Aegia), som vel kun lidt forstærkede Diomedes
Flaade paa det Trojanske Tog, men har ved Salamis Præser
for alle de Græske Se-Magter, saa Bugten, for den Egeiske
Øer, herre nu med Rette Aeginas Mavn. Lidligere end
Achenia, alts i det sidste Kærbudende f. Gd., havde Aegina eg-
sa beromte Konfliktene, hvis Noed vel var langt begravet, men
opstod igjen med de opgravede Kvæntinger af dødes Bark, som
glimte nu i Månen under Navn af de Aeginetiske
Konst-Styler.

Østenfor, fra Thermopyla til Athenen, strække sig Egrets
paa eller Megarepon, foruden Eubæa, her samt fra Ilias-
den af sine tapre Abanter, ved Marathon af sine Erz-
træer, og i den sidste Kamp af mere Mod end Linke, men
dog omviser sejet til det ny Grækenland, deslaatig i det Haab
som i det Minder.

Chios (Sko) og Samos ligge langt af Leed, over
under Afien, er nævnte det, og forstørrede ved Salamis kus-
den Persiske Haade, men var desværre ei senere til at falde fra,
og er i den sidste Friheds-Kamp blevet saare navnlundige, Sa-
mos ved sit tapre Forbar under hele Krigen, og sin urimelig
Udlevering til Tyrkene ved Greben, og Chios ved sin
grundfølelse Ulykke, da Tyrkene bogstavelig flagtede det Halve
af den Græske Befolkning, over Hundredetusinde, og bortsatte
Resten som Slaver.

^{*)} Herod. VII. 169.

